

на пиrowанието, та повика Македонцитѣ да потърсятъ отъ боговетѣ да имъ се роди отъ Филиппа и Клеопатра единъ сжщински наслѣдникъ за царството имъ. На това безобразие Александръ раздразни се много и се извика тѣй: „т. е. Азъ, лоша главо, ти се виждамъ че не съмъ сжщински наслѣдникъ. Нели?“ и устрѣли една чаша противъ него. А Филиппъ извѣднѣжъ стана противъ Александра, и измжкна мѣчътъ си противъ него. Но за добра сполука, едно отъ гнѣвѣтъ, а друго отъ виното прѣпжна се и падна. Но Александръ слѣдваше да худи Атала като казваше тѣй: Тойзи, о мжжие, приготвява се да прѣмине отъ Еврона за Азия, и отъ легло на легло като прѣминуваше, та падна. И слѣдъ това приключение, зѣ Александръ Олимбияда, и я вѣстанови въ Ипиръ, а той самъ живѣше между Иллирийцитѣ. Между това обаче, Димаратъ Корингианецътъ, по гостолубие като бѣше ималъ тѣсна свръска съ царскій домъ, и дързновенъ, дойде при Императора. Тогавъ слѣдъ първитѣ приятелски поздравления и дружелубие, по между си, та попита Филиппъ Димарата, дали Еллинитѣ сж имали по междуси тишина, а онзи отговори тѣй: „Да Филиппе, много Ви приличи да се грижите за Еллада, когато твойтъ домъ ¹⁾

1) Има нѣкой си хора, които като притязяватъ слабъ характеръ относительно управлението на свойтъ домъ, та като иматъ и наклонность да поучаватъ и управляватъ хорскитѣ домове и чада, тогавъ на таквизъ думитѣ иматъ малко въжяние, и право имъ се пада това изоблзчение“ а когато твойтъ домъ